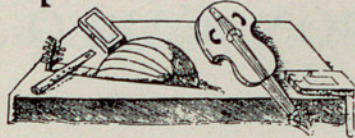

pro musica

XXIV TEMPORADA MUSICAL
II FESTIVAL D'ÒPERA

397, 398 i 399 sessions

DON CARLO
de
VERDI

Funció de Gala

DIJOURS, 17 DE JUNY DE 1982, A LES 21 H.

GRAN TEATRE DEL LICEU ★ BARCELONA

DON CARLO

Drama líric
Llibret de Joseph Méry i Camille Du Locle
Música de Giuseppe Verdi

REPARTIMENT

FELIP II, REI D'ESPANYA: Simon Estes
DON CARLO, INFANT D'ESPANYA: Josep Carreras
RODRIGO: Joan Pons
EL GRAN INQUISIDOR: Victor Van Halem
UN FRARE: Alfred Kainz
ISABEL DE VALOIS: Montserrat Caballé
LA PRINCESA D'EBOLI: Elena Obraztsova
TEBALDO, PATGE D'ISABEL: Cecília Fondevila
EL COMTE DE LERMA: Conrad Gaspà
UN HERALD REIAL: Piero de Palma
UNA VEU DEL CEL: Cristina Carlin
DIPUTATS FLAMENCs: José Añorga - Vicenç Esteve -
Alfred Kainz - Antón Rekalde -
Ricardo Salaberri - Enric Serra

DIRECTOR D'ORQUESTRA: Charles Vanderzand
DIRECTOR D'ESCENA: Antonello Madau-Diaz
DIRECTOR DEL COR: Riccardo Bottino
ESCENÒGRAF: Carlo Orlandi
VESTUARI: Teatre de l'Òpera de Roma, ideat
per Luchino Visconti
DECORATS: Carlo Orlandi, realitzats per
«La Bottega Veneziana» - Treviso (Itàlia)
(Nova producció)

ORQUESTRA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Resum argumental

L'acció s'esdevé a Madrid, l'any 1558

ACTE PRIMER

Quadre primer

Davant la tomba de Carles V, un monjo resa. Don Carlo, desesperat perquè el seu pare, el rei Felip II, s'ha casat amb la dona destinada per a ell, Isabel de Valois, filla del rei de França, se sorprèn en escoltar la veu del monjo, en la qual creu reconèixer la del seu avi, Carles V. Rodrigo, marquès de Posa i íntim amic de Don Carlo, arriba, i ambdós amics s'abracen efusivament. Carlo confia a Rodrigo que encara estima Isabel, però el Marquès li aconsella que intenti d'oblidar aquest amor per la que ara és oficialment la seva mare, i que dediqui tots els seus afanys a la llibertat del poble flamenc, oprimint per la tirania de Felip II. El príncep accepta en el moment que el monarca i la seva muller entren per orar davant la tomba de Carles V. Carlo i Rodrigo es juren amistat eterna i prometen treballar per l'alliberació de Flandes.

Quadre segon

En un jardí al costat del claustre, les dames d'honor d'Isabel es troben reunides esperant la reina. Una d'elles, la princesa d'Èboli, canta una cançó. Entra la sobirana amb gran tristesa. La segueix Rodrigo, qui amb l'excusa de donar-li una carta de la seva mare, li fa arribar un missatge de Don Carlo en el qual li demana una entrevista. Arriba el príncep, i la reina, després d'acomiar les dames, accepta el suggeriment de convèncer el rei perquè nomeni Carlo governador de Flandes. El príncep jura amor etern a Isabel, i és aleshores quan la sobirana es veu obligada a recordar-li que és la seva mare. Desesperat, Carlo desapareix, en el moment que el rei arriba amb el seguici.

Felip II s'enfureix en trobar la reina sola. Pregunta qui és la dama que havia d'acompanyar-la i decreta l'exili de la comtesa d'Aremberg, per no complir amb el seu deure. Un cop tot sol, el rei fa cridar el marquès de Posa, a qui convida a parlar lliurement. Rodrigo suplica al sobirà que adopti una actitud més liberal envers Flandes, però Felip II solament el prevé contra el Gran Inquisidor, ja que creu que les seves teories polítiques el podrien perjudicar. El rei confia al marquès que sospita les relacions del seu fill amb la reina i li demana que els vigili. Rodrigo, afalagat per la confiança que el rei li demostra, creu que acceptant l'encàrrec de vigilar els dos joves aconseguirà del monarca un tracte més humà per als flamencs.

Quadre tercer

Carlo llegeix una carta anònima que li proposa una cita en un lloc determinat. Creu que es tracta de la reina i en acudir al lloc assenyalat es troba amb una dama tapada amb un vel, a qui declara el seu amor. La dona es destapa i Carlo s'adona que és la princesa d'Èboli. Aquesta ha comprès que el príncep estima la reina i l'amenaça amb explicar-ho al rei. Entra Rodrigo i intenta d'aconseguir suplicant el silenci de la princesa, però davant de la seva negativa la coacciona. Ella no atén les raons, i se'n va decidida a venjar-se. Llavors, el marquès demana a Carlo que li doni tots els documents comprometedors que tingui. I Carlo els hi dona.

Quadre quart

La multitud es troba reunida per assistir a un auto de fe, en el transcurs del qual cremaran els heretges a la foguera. Quan el sobirà arriba, una delegació de diputats de Flandes, presidida pel príncep Carlo, entra per suplicar-li clemència per a la seva pàtria. Felip II ordena que els facin marxar i es nega a nomenar el seu fill governador a Flandes. Carlo, indignat i humiliat, desembreina l'espasa amb la intenció d'atacar el seu pare. El rei mana que sigui desarmat. Per salvar la vida del seu amic, Rodrigo li pren l'espasa. Carlo, indecís, la hi dona i és portat a la presó per la guàrdia reial, mentre la processó segueix el seu camí. Se sent la veu del cel que acull les ànimes dels moribunds a la foguera.

ACTE SEGON

Sol, en el seu gabinet de treball, Felip II pensa en el seu matrimoni sense amor. La reina mai no l'ha estimat. Entra el Gran Inquisidor i el rei li pregunta quin càstig ha de recaure sobre el seu fill. L'Inquisidor li ordena que accepti la condemna de mort i a més a més, que li lliuri el marquès de Posa perquè la Santa Inquisició el jutgi. Quan el Gran Inquisidor ha sortit, Isabel entra per denunciar al rei la desaparició del seu cofre de joies. Veu amb sorpresa que el petit cofre és damunt la taula del rei. Aquest en força el pany i hi troba dins un retrat del príncep Carlo. El rei acusa Isabel d'adulteri i ella cau esvaïda. Felip crida demanant ajuda; hi acudeixen Rodrigo i la princesa d'Èboli. Una vegada les dues dones soles, la princesa no solament confessa a la reina que ha estat ella qui ha robat el cofre i l'ha donat al rei, sinó que també és la seva amant. Isabel li ordena que triï entre un convent i l'exili. Èboli promet retirar-se en un convent, però abans vol intentar de salvar Carlo de la mort que l'espera.

ACTE TERCER

Quadre primer

Rodrigo ha vingut a visitar el príncep Carlo a la presó. Està decidit a sacrificar la vida per l'amic i per l'alliberació de Flandes; és per això que ha fet tot el que ha pogut perquè li trobin damunt seu les cartes comprometedores que tenia el príncep. Mentre ambdós amics parlen, entra a la cella, sense que el vegin, un inquisidor que dispara contra Rodrigo. Abans de morir, Rodrigo té temps de dir a Carlo que l'endemà la reina l'esperarà al Monestir de Yuste per acomiadar-se'n. Entra el rei acompanyat dels cortesans. S'acosta al seu fill però aquest el rebutja. Una gran multitud demana l'alliberament de Don Carlo, però el Gran Inquisidor els ordena que se'n vagin. Carlo escolta els precs de la princesa d'Èboli i aprofita la confusió per fugir.

Quadre segon

Isabel resa davant la tomba de Carles V. Quan Carlo arriba, ella li recorda que ha jurat a Rodrigo proporcionar a Flandes la pau i la felicitat. Carlo li assegura que es troba disposat a donar la vida per ella i a sacrificar-se per la llibertat dels flamencs. Mentre s'acomiaden els sorprenden el rei, que ve acompanyat del Gran Inquisidor i dels oficials de la Inquisició. Felip II ordena la detenció d'Isabel i de Carlo. Carlo desembreina l'espasa i es bat en retirada en direcció a la tomba del seu avi. De sobte aquell monjo que resava en el primer quadre apareix revestit de porpra reial i amb la corona de Carles V. S'emporta el príncep amb ell, mentre el rei i els inquisidors resten torbats.

JOAN ARNAU